
Sexagesima 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Sexagesima 1930	4
Sexagesima	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Sexagesima 1930

Sexagesima

Prædikedag Sexagesima

Prædikedato 23. februar 1930

Prædiketekst Markus 4,26-32

Prædiken ID P230230-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Sexagesima

57 310 311

312 520 1-4

Den Præd, X her holder, har til Overskrift Stort af Smaat. Og det er en forunderlig Aandens Lov, X her peger paa. At den er rigtig, har vi ikke blot hans Ord for, men ogsaa vor egen Erfaring og Historiens Gang. Thi Guds Rige kan betyde *Kristendommens Gang paa Jorden*. Det ved vi, hvor smaat det begyndte: den fattige Tømrer med de jævne Haandværksfolk om sig. Lidet anede Stormægtigheden i Rom, at det var en Fremtidens Verdensmagt, der startedes i Judæa o. Aar 33. Og atter ser vi det Aar 1517, da Luther slog sine Theses op paa Kirkedøren i Wittenberg; heller ikke da anede Stormægtigheden i Rom, at Guds store Værk begyndte med disse kejtede Hammerslag.

Og Guds Rige kan betyde *Kristendommens Liv i det enkelte Menn*. Ogsaa der den ringeste Begyndelse: Vand over og Ord til et lille intetanende Barn; og dog er det Grunden til den stærke Sjælemagt der skal bo i Sindet naar Barnet voxer til og gøre det smukt i Glæder og stærkt i Fristelser og sikkert i Prøvelser og løfte til sidst den fattige Jordsjæl op til Evighedens Himmel. Eller et Missionsmøde eller Møde i Frelsens Hær, der kan der komme et ganske almindeligt, ubetydeligt Menn. hen eller en Stakkel i Lasternes Vold og Ordet, der lyder, kan ogsaa være fattigt, sentimentalt og stemningshidsende. Og dog kan Gud bruge det; ogsaa de smaa runkne Kartoffler kan sætte Frugt. Inde under Skimmelen maa Kærnet i Sædekornet have været frisk, og Tilhøreren gaar hjem og er et andet Menn. for Livet.

Endelig Guds Rige være Kristend. som den er til Stede i Tiden nu. Ogsaa der er det ringe Dage, ogsaa der er den et lidet Sennepskorn, og jeg tænker Rigdommen og Begavelsen i Kbh. synes, det er en latterlig Tanke, at I C Christensens Vælgere skulde være dem, der arver Guds Rige. Men lad det ikke forskrække os. Lad os, her hvor vor Erfaring jo intet kan sige os, fordi den ikke kan kige ind i Fremtiden, holde des fastere ved X's rige Forjættelser, at det mindste Frø bliver det store Træ, der gror sig helt ind i Evigheden og Englene synger i dets Krone.